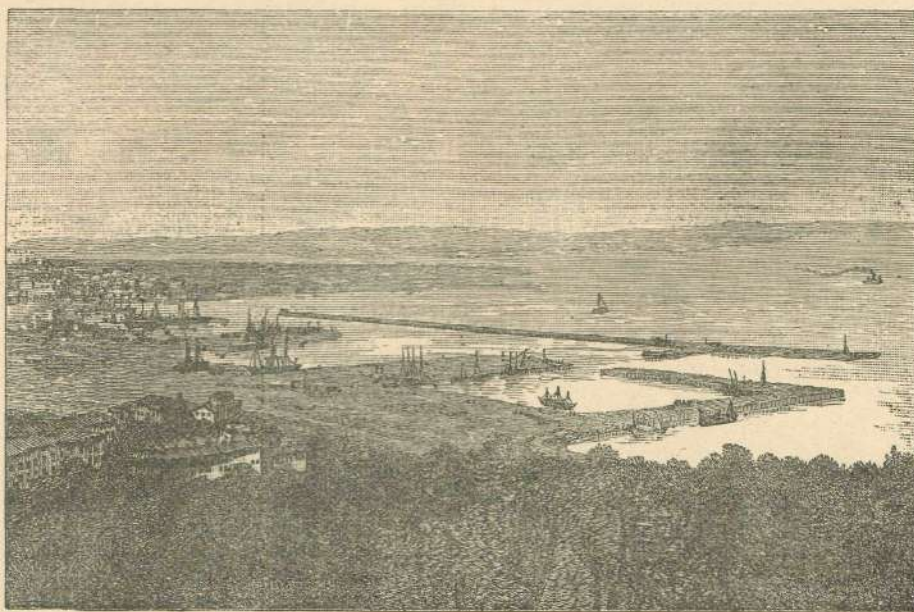

Zamišljena sta potovala naša znanca do obrežja. V Acapulcu sta čakala ladije, ki ju je odpeljala na Kitajsko in dalje v Indijo. V Bombaju se pa ločita. Slovenec sklene, da gre po Rudečem morju v Egiptet in v Palestino, Francoz pa hoče obkrožiti Afriko in iti tudi nekoliko v notranje kraje tega temnega sveta.

Idimo najprej s Slovencem! Dobil je velik angleški parnik, ki je posredoval tudi pošto med Indijo in Evropo. Vozil se je skozi Adensko morskno ožino, vozil po Rudečem morju, na katerem ga je

zajel silovit vihar. Ni prej, ni poznej ni Petrič nič jednakega doživel. Mislil je zato, da ne bode več videl domovine, kar mu je vendar težko délo. A vihar utihne in brez druge nezgode pride Petrič do Sueza, odkoder jo mahne v večji karavani na konjih v Kajiro. Predolgo bi bilo popisovati vse vtiske, ki so iznenajali našega potnika v Egiptu, dasi ni bil novinec v potovanju, vsa čustva, ki so mu polnila srce v sveti deželi, vso navdušenost, ki ga je ogrevala po grških otokih: na Cipru, Samosu

Trst.

in Chiosu, v mestih Smirni in Carigradu, kakor tudi Atenah: vse to je predolgo za jeden spis. Zlasti ga je zanimal otok Ciper, in sladka kapljica ciperska, katero hvali celó sv. pismo, bila mu je prav po godu. Naposled zagleda — domači Trst; po petih dolгих letih mu je izginil srd in zacvetla mu je ljubezen do domovine, ker se je prepričal, da je marsikje mnogo dobrega, pa nikjer ni brez zla, težav in hudobij. Potrpeti je treba povsodi. A sedaj je stal tudi na višjem stališču, mož svetovno olikan, ki se ni

dal ostrašiti od vsakega pritlikavca in šopirnega kričača. Tako je vendar le dosegel na potovanju, česar je iskal.

Tudi Francozu je bila sreča mila. Dospel je v Kaplandijo in tu ostal dalj časa na suhi zemlji, jednako tudi pozneje v Senegambiji, francoski naselbini, kjer je preživel pri svojih rojakih lepe dneve.

Prišedši v domovino, našel je vse drugače, kakor je bilo ob njegovem odhodu. Vlada se je bila že parkrat premenila, nanj so bili do cela pozabili,